

IX Ka 13/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Jarosław Sobierajski

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Andrzej Walenta

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale przedstawiciela Urzędu Celnego w T. Dariusza Kosia

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015r.

sprawy **A. R.** oskarżonego o czyn z art. 65§3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 15 października 2014 r., **sygn. akt II K 480/14**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

sygn. akt: IX Ka 13/15

UZASADNIENIE

A. R. został oskarżony o to, że:

w dniu 9 maja 2014r. w G., przy ul. (...), przewoził wyroby akcyzowe, w postaci 85 kilogramów tytoniu do palenia bez znaków akcyzy, na których ciążył podatek akcyzowy w wysokości 59.465,00 zł, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks,

tj. o czyn z art. 65 § 3 kks.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, wyrokiem zaocznym z dnia 15 października 2014r. w sprawie II K 480/14:

1. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu, to jest przestępstwa skarbowego z art. z art. 65 § 3 kks i za to, na mocy tego przepisu, wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 60 zł;

2. na podstawie art. 49 § 3 kks w zw. z art. 31 § 6 kks, orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, w postaci 85 kilogramów tytoniu do palenia w 100 workach foliowych z zamknięciami strunowymi, przechowywanych w magazynie Urzędu Celnego w T., pod pozycją magazynową (...) i zarządził ich zniszczenie;

3. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, a powstałymi wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł oskarżyciel publiczny**, zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Oskarżyciel zarzucił zaskarżonemu wyrokowi rażącą niewspółmierność kary grzywny, w wysokości 100 stawek dziennych po 60 zł każda, w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu, okoliczności jego popełnienia, właściwości i warunków osobistych sprawcy czynu oraz prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania.

W związku z podniesionym zarzutem, oskarżyciel wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, przez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 350 stawek dziennych po 60 zł każda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że oskarżony A. R. w dniu 9 maja 2014r. przy ul. (...) w G. przewoził 85 kg kilogramów tytoniu do palenia bez znaków akcyzy. Tytoń ten, jako wyrób akcyzowy, podlegał opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, którego wysokość ustalono na kwotę 59.465 zł. Czyn oskarżonego wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 65 § 3 kks, stanowiącego uprzywilejowany typ paserstwa akcyzowego. O przyjętej kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego przesądza wartość uszczuplonej należności podatkowej, wobec stwierdzenia, że kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest kwotą małej wartości, tj. nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Sąd meriti, przypisując oskarżonemu sprawstwo zarzuconego czynu, wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając przy tym wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 zł.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, również w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary, uznać należy za prawidłowe.

Dla przestępstwa przypisanego oskarżonemu ustawodawca przewidział zagrożenie karą grzywny w wysokości do 720 stawek dziennych. Zgodnie z treścią art. 23 § 1 kks, Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę grzywny poczynając od 10 stawek dziennych.

Przypomnieć należy, że ustalanie wysokości kary grzywny na gruncie Kodeksu karnego skarbowego następuje dwuetapowo. W pierwszej kolejności Sąd ustala liczbę stawek dziennych grzywny, by, w etapie kolejnym, wskazać wysokość jednej stawki.

Ustalenie liczby stawek dziennych grzywny następuje w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, wskazane w art. 12 i 13 kks. Do wspomnianych dyrektyw ustawodawca zaliczył: stopień winy sprawcy, stopień społecznej szkodliwości jego czynu, cele zapobiegawcze i wychowawcze, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciążącego na sprawcy obowiązku finansowego, motywację sprawcy i sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, w szczególności, czy sprawca czynił starania o zapobieżenie uszczupleniu należności publicznoprawnej lub ją wyrównał.

Ustalenie wysokości stawki dziennej nastąpić winno w oparciu o wysokość dochodów sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Należy mieć na względzie, że jedna stawka dzienna grzywny nie może być niższa od jednej trzydziestej wysokości minimalnego wynagrodzenia i nie może przekraczać jej czterystukrotności.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd Rejonowy uwzględnił w szczególności, że oskarżony przewoził tytoń w dużych ilościach. Okoliczność ta może świadczyć o tym, że A. R. zajmuje się jego rozprowadzaniem. Sąd meriti miał wzgląd także uprzednią karalność oskarżonego, przy czym zauważyć należy, że oskarżony nie był wcześniej

skazany na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego. Oskarżony, przesłuchany w ramach postępowania przygotowawczego, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zauważyć należy, że oskarżony jest osobą bezrobotną, bez prawa do stosownego zasiłku. A. R. ma wykształcenie podstawowe, wykonywał on zawód spawacza. Oskarżony ma na utrzymaniu troje własnych dzieci oraz dwoje dzieci swej konkubiny, przy czym nie uzyskuje on żadnych dochodów i nie posiada żadnego majątku, zarówno ruchomego, jak i nieruchomości. Nie można w tym miejscu pominąć, że oskarżony jest osobą zdrową, w wieku produkcyjnym, zdolną do podjęcia zatrudnienia.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, stwierdzić należy, że ustalony przez Sąd meriti wymiar orzeczonej kary grzywny jest adekwatny do wagi popełnionego czynu oraz uwzględnia, zgodnie z dyrektywami indywidualizacji kary, okoliczności dotyczące oskarżonego. Stwierdzić nadto należy, że Sąd, mimo przyznanej kompetencji do wymierzania kar i innych środków przez ustawę przewidzianych, według własnego uznania, jest przy tym ograniczony wskazanymi wyżej dyrektywami.

Zauważyć należy, w kontekście wniosku oskarżyciela, co do proponowanego wymiaru kary grzywny, że orzeczona kara, by spełniać swe cele, także w zakresie prewencji, winna być dolegliwa, ale także realna, możliwa do spełnienia. Tymczasem skarżący nie wskazał na żadne okoliczności, których Sąd meriti nie wziął pod uwagę, ani takich, którym nie nadał właściwej wagi.

Na zakończenie stwierdzić trzeba bowiem, że to nie nadmierna surowość kary, a świadomość jej nieuchronności, oddziałuje w sposób najbardziej skuteczny, także na ogół społeczeństwa.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień, mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, które byłyby podstawą do uchylecia wyroku z urzędu, dlatego też zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. art. 634 kpk, art. 636 §1 kpk i art. 113 § 1 kks., obciążając nimi Skarb Państwa.